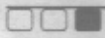

Versioni contestualizzate

ca 17/18

Attraverso storie di animali, Esopo fa riflettere sul significato dell'abitudine.

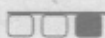
Λαβήτης μήπω θεωμένη λεοντα, επειδή κατά τινα τύχην αὐτὸν συνήρτα, τὸ μὲν πρῶτον ἐφοβήτο ὡς μικρὸν ἀποβήσκειν. Ἐκ δευτέρου δὲ αὐτὸ ἐπιτυχάουσα ἐφοβήτο μὲν, ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ πρῶτον. Ἐκ τρίτου δὲ τοῦτον θεωμένη οὐτως κατεθάδουσε ὡς καὶ πρῶτα αὐτὸν διαλέγεσθαι.

Ο μύθος δηλοῖ ὅτι ἡ συνήθεια καὶ τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων καταπαύει.

(da Esopo, Favole)

1. πρῶτα αὐτὸν διαλέγεσθαι.

I sette Senofonti

Il nome Senofonte era abbastanza comune nella Grecia antica. Oltre al celebre storico, autore dell'Anabasi e della Ciropedia, si ricordano altri omonimi più o meno famosi.

Τῶντα δὲ θεωφῶντες ἐπεί. Πρῶτος θεωφῶν Γούλιου μὲν ἦν υἱός, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Ἐγχλείδης. Κῦρος δὲ φίλος ἦν. τὰ μὲν οὖν ἀλλὰ τὰ κατὰ τὴν ἀνάσσειν καὶ τὴν καθόδον ἰκανῶς αὐτὸς ἤμην διηγεῖται. Ἡμίαιος δὲ κατὰ τὸ τέτατον εἶτος τῆς τετάρτης καὶ ἐνενηκοστής Ὀλυμπιάδος, καὶ ἀεβαίως οὖν Κῦρος ἐπὶ ἀρχόντος Ἐλαιέτου ἐνὶ πρῶτον εἶτι τῆς ἑξήκοντος τελευτήσῃ. Δεύτερος θεωφῶν ἦν Ἀθηναῖος, ἀελαφός Νικοστράτου τοῦ τῆν Θηοῖδα πεποιηκότος. Ἐγγραφὴν ἀλλὰ τε καὶ βίον Ἐπαμεινώνδου καὶ Πλατῶνιδος. τρίτος ἰατρός Κῦρος. τέτατος ἰατροῦ Ἀννιβακίην ἔγραψεν. πέμπτος μὴθωδὴν τεγαστείαν περιγραψάμενος. ἕκτος Πλάσιος, ἀγαματοποιοῦς. ἑβδόμος κομῳδίας ἀρχαίας ποιητής.

(da Diogene Laerzio, Vite dei filosofi)

1. τὸν ... πεποικημένος: di colui che aveva composto. 2. περιγραψάμενος: (ε) uno che ha scritto un trattato su (+ acc.).

Ciro convoca gli strateghi

Prima della battaglia conclusiva, il persiano Ciro parla ai suoi uomini, tra i quali si trova anche un contingente di mercenari greci.

Ἐντεῦθεν ἐξελάουει ἑσταμῶνς τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμῶν, ὄντα τὸ εὖδος τετραγών σταδίων. καὶ πόλεις αὐτῶν φέκετο μεγάλην καὶ εὐδαίμων Θάρρακος ὄνομα. Ἐταῦθα εἵμεν ἠέγας πέντε. Καὶ Κῦρος μετεπέμπετο τοὺς στρατηγούς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔλεγεν ὅτι ἡ ὀδὸς ἐσοῖτο πρὸς βασιλεῖα μέγαν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ κελεύει αὐτοὺς λέγειν ταῦτα τοῖς στρατιώταις καὶ ἀναπειθεῖν ἑπείσθαι. Οἱ δὲ ἐποιοῦν ἐκκλήσιαν καὶ ἀπήγγελλον ταῦτα. οἱ δὲ στρατιῶται ἐχάλεπανον τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ἔφασαν αὐτοὺς πάλαι ταῦτ' εἰδότες κούπτειν, καὶ οὐκ ἔφασαν ἰέναι, ἐὰν μὴ τις αὐτοῖς χρημάτων δίδῃ. Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ Κῦρος ἀπήγγελλον. ὁ δὲ ὑπέσχετο ἄνδρσι ἕκαστῷ δόσειν πέντε ἀργυρίου μνάς, ἐπὰν εἰς Βαβυλῶνα ἵκωσι, καὶ τοῖς Ἑλλήσι τὸν μισθὸν ἐνταῖη. Τὸ μὲν δὲ πάλαι τοῦ Ἑλλησικῶν οὐτως ἐπειθετο.

(da Senofonte, Anabasi)

1. ἐξελάουει: sogg. sott. «Ciro». 2. ὅτι ἡ ὀδὸς ... εἰς Βαβυλῶνα: che l'obiettivo della spedizione era il Gran re a Babilonia. 3. εἰδότες: pur sapendo. 4. ἐὰν μὴ τις ... δίδῃ: a meno che qualcuno non avesse dato loro del denaro. 5. ὑπέσχετο ... δόσειν: promise che avrebbe dato.